(२२८) विकृताकारवाग्वेशचेष्टादेः कुहकाद्भवेत्॥
हासो हास्यस्थायिभावः श्वेतः प्रमथदैवतः।

विकृताकारवाक्चेष्टं यदालोक्य हसेज्जनः॥
तदत्रालम्बनं प्राऊस्तच्चेष्टोद्दीपनं मतं।
अनुभावोऽक्षिसङ्कोचवदनस्मेरतादिकः॥
निद्रालस्यावहित्थाद्या अत्र स्युर्व्यभिचारिणः।
ज्येष्ठानां स्मितहसिते मध्यानां विहसितावहसिते च॥
नीचानामपहसितं तथाऽतिहसितञ्च षड्भेदाः।
ईषद्विकासि नयनं स्मितं स्यात् स्पन्दिताधरं॥
किञ्चिल्लक्ष्यद्विजं तत्र हसितं कथितं बुधैः।
मधुरस्वरं विहसितं सांसशिरःकम्पमवहसितं॥
अपहसितं सास्राक्षं विक्षिप्ताङ्गं भवत्यतिहसितं।

यथा मम।

गुरोर्गिरः पञ्च दिनान्यधीत्य वेदान्तशास्त्राणि दिनत्रयञ्च।
अमी समाघ्राय च तर्कवादान् समागताः कुक्कुटमिश्रपादाः।

अस्य नटकमेलकप्रभृतिषु परिपोषो द्रष्टव्यः।

अत्र च।

(२२९) यस्य हासः स चेत् क्वापि साक्षान्नैव निबध्यते॥
तथाप्येष विभावादिसामर्थ्यादुपलभ्यते।
अभेदेन विभावादिः साधारण्यात् प्रतीयते॥
सामाजिकैस्ततो हास्यरसोऽयमनुभूयते।